

Initiatief van de regeringen van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België met het oog op de aanneming door de Raad van een kaderbesluit inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van vermogensbestanddelen of bewijsstukken

(2001/C 75/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzonderheid op artikel 31, onder a), en artikel 34, lid 2, onder b),

TITEL I

Gezien het initiatief van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België⁽¹⁾,

TOEPASSINGSGEBIED

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Artikel 1

Overwegende hetgeen volgt:

Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- (1) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft het beginsel van wederzijdse erkenning onderschreven, dat de hoeksteen van de justitiële samenwerking binnen de Unie zou moeten worden in zowel burgerlijke als strafzaken.
- (2) Dit beginsel moet ook van toepassing zijn op gerechtelijke bevelen die in de fase voorafgaande aan het onderzoek ter terechtzitting worden gegeven, in het bijzonder die op grond waarvan de bevoegde autoriteiten snel bewijsmateriaal veilig kunnen stellen en beslag kunnen leggen op gemakkelijk verplaatsbare voorwerpen.
- (3) Op 29 november 2000 heeft de Raad overeenkomstig de conclusies van Tampere een programma van maatregelen goedgekeurd om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning in strafzaken, met als eerste prioriteit (maatregelen 6 en 7) de aanneming van een instrument ter toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning bij bevrozing van bewijsstukken en vermogensbestanddelen.
- (4) In een eerste fase zou een dergelijk instrument van toepassing moeten zijn op een beperkt aantal strafbare feiten die reeds het voorwerp van een gezamenlijk optreden in de Europese Unie zijn geweest.
- (5) De rechten van partijen of van derden te goeder trouw moeten geëerbiedigd worden,

- a) „beslissingsstaat”: de lidstaat waarin een gerechtelijke autoriteit in de zin van dit kaderbesluit in het kader van een strafprocedure een beslissing tot bevrozing heeft gegeven;
- b) „tenuitvoerleggingsstaat”: de lidstaat op het grondgebied waarvan het vermogensbestanddeel (of het bewijsstuk) zich bevindt;
- c) „beslissing tot bevrozing”: elke door een bevoegde gerechtelijke autoriteit van de beslissingsstaat getroffen maatregel ter voorkoming van vernietiging, verwerking, verplaatsing, overdracht of vervreemding van een goed dat:
  - het voorwerp kan uitmaken van inbeslagneming door de beslissingsstaat,
  - een bewijsstuk kan zijn;
- d) „vermogensbestanddeel”: elk roerend lichamelijk of onlichamelijk goed of elk onroerend goed, alsmede de rechtshandelingen of documenten ter staving van de eigendom van of het recht op dat goed, en waarvan de autoriteit die om bevrozing verzoekt van mening is:
  - dat het de opbrengst is van een in artikel 2 genoemd strafbaar feit, of een vermogensbestanddeel dat geheel of gedeeltelijk met die opbrengst overeenstemt,
  - en
  - dat de mogelijkheid bestaat dat het wordt vernietigd, verwerkt, verplaatst, overgedragen of vervreemd;
- e) „bewijsmiddel”: voorwerpen en documenten die als overtuigingsstuk kunnen dienen.

⁽¹⁾ PB C ...

⁽²⁾ PB C ...

*Artikel 2***Strafbare feiten**

Dit kaderbesluit is van toepassing op alle beslissingen tot bevrozing in verband met feiten die naar het recht van de beslissingsstaat een van de onderstaande strafbare feiten uitmaken:

- a) illegale drugshandel;
- b) fraude waardoor de financiële belangen van de Gemeenschap worden geschaad in de zin van de overeenkomst van 26 juli 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ en de bijbehorende protocollen van 29 november 1996⁽²⁾, 27 september 1996⁽³⁾ en 19 juni 1997⁽⁴⁾;
- c) het witwassen van opbrengsten van criminaliteit;
- d) eurovalsemunterij;
- e) corruptie;
- f) mensenhandel.

TITEL II

**PROCEDURE VOOR DE TENUITVOERLEGGING VAN BESLIS-
SINGEN TOT BEVROZING***Artikel 3***Toezending van beslissingen tot bevrozing**

Elke beslissing tot bevrozing in de zin van dit kaderbesluit, vergezeld van het in artikel 7 bedoelde certificaat, wordt door de gerechtelijke autoriteit die haar heeft gegeven rechtstreeks toegezonden aan de voor de tenuitvoerlegging bevoegde gerechtelijke autoriteit. Als deze laatste niet bekend is, verzoekt de gerechtelijke autoriteit van de beslissingsstaat langs alle mogelijke kanalen, waaronder de contactpunten van het Europees justitieel netwerk, de tenuitvoerleggingsstaat om inlichtingen.

*Artikel 4***Onmiddellijke tenuitvoerlegging**

1. Elke overeenkomstig artikel 3 toegezonden beslissing tot bevrozing wordt door de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat zonder enige andere formaliteit erkend en onverwijld ten uitvoer gelegd, op dezelfde wijze als een

nationale beslissing tot bevrozing, tenzij deze autoriteit een van in artikel 6 genoemde gronden aanvoert om de beslissing niet ten uitvoer te leggen.

Aan de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat wordt met ongeacht welk middel dat een spoor in geschrifte nalaat, onverwijld kennis gegeven van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevrozing.

2. Alle bijkomende dwangmaatregelen worden genomen volgens de procedure van de tenuitvoerleggingsstaat.

*Artikel 5***Duur van de bevrozingsmaatregel**

1. De bevrozing van het goed moet in de tenuitvoerleggingsstaat gehandhaafd worden totdat de tenuitvoerleggingsstaat aan het in artikel 8, lid 1, onder a) of b), bedoelde verzoek heeft voldaan.

2. Indien het verzoek of de instructie bedoeld in artikel 8, lid 1, onder a) of b), niet binnen de daar vermelde termijn is toegezonden, wordt de maatregel ingetrokken.

3. De beslissingsstaat gehoord, kan de tenuitvoerleggingsstaat naar gelang van de concrete omstandigheden passende voorwaarden stellen om de duur van de bevrozing van het vermogensbestanddeel te beperken. Indien de tenuitvoerleggingsstaat overeenkomstig deze voorwaarden vrijgave overweegt, stelt hij de beslissingsstaat daarvan in kennis en geeft hij hem de mogelijkheid opmerkingen te maken.

4. De gerechtelijke autoriteiten van de beslissingsstaat geven onverwijld de gerechtelijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat kennis van de vrijgave.

*Artikel 6***Gronden voor niet-tenuitvoerlegging**

De gerechtelijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat kunnen zich alleen bij ontstentenis of onvolledigheid van het in artikel 7 bedoelde certificaat tegen de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevrozing verzetten.

Bij ontstentenis of onvolledigheid van het certificaat kan de tenuitvoerleggingsautoriteit:

- een termijn bepalen waarbinnen het certificaat moet worden voorgelegd of aangevuld;
- een gelijkwaardig document aanvaarden;

⁽¹⁾ PB C 316 van 27.11.1995, blz. 48.

⁽²⁾ PB C 151 van 20.5.1997, blz. 2.

⁽³⁾ PB C 313 van 23.10.1996, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB C 221 van 19.7.1997, blz. 12.

- de beslissingsstaat ervan vrijstellen indien hij zich voldoende geïnformeerd acht.

Elke beslissing tot niet-tenuitvoerlegging moet met ongeacht welk middel dat een spoor in geschrifte nalaat onverwijld worden genomen en ter kennis gebracht van de gerechtelijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat.

Artikel 7

Certificaat

1. Het certificaat, waarvan het formulier in de bijlage staat, moet worden ondertekend door de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat die de maatregel bevolen heeft en die verklaart dat de inhoud ervan juist is.
2. Het certificaat wordt vertaald in de officiële taal of talen van de tenuitvoerleggingsstaat.
3. Elke lidstaat kan bij de aanneming van dit kaderbesluit of later, in een bij het secretariaat-generaal van de Raad ingediende verklaring, meedelen dat hij een vertaling in één of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Gemeenschappen aanvaardt.

Artikel 8

Behandeling van het bevroren goed

1. De in artikel 3 bedoelde toezending moet tevens bevatten, of binnen een termijn van ten hoogste vier dagen gevolgd worden door:
  - a) een verzoek tot overdracht van het goed naar de beslissingsstaat
    - om als bewijsstuk te dienen;
    - met het oog op confiscatie;
    - met het oog op teruggave aan het slachtoffer van een in artikel 2 genoemd strafbaar feit,
 in de twee eerste gevallen voorzover overdracht tussen de betrokken lidstaten mogelijk is,

of
  - b) een instructie dat het goed in de lidstaat van tenuitvoerlegging moet blijven in afwachting van een verzoek van de beslissingsstaat om in de tenuitvoerleggingsstaat een beslissing tot inbeslagneming ten uitvoer te leggen, ongeacht of deze beslissing in de beslissingsstaat reeds gegeven is of nog gegeven moet worden.

2. Een verzoek:

- a) tot overdracht als bedoeld in lid 1, onder a), moet door de tenuitvoerleggingsstaat worden behandeld overeenkomstig de geldende voorschriften voor wederzijdse rechtshulp in strafzaken;
- b) tot inbeslagneming als bedoeld in lid 1, onder b), moet door de tenuitvoerleggingsstaat worden behandeld overeenkomstig de geldende voorschriften voor tenuitvoerlegging van buitenlandse beslissingen in strafzaken.

Artikel 9

Beroep

1. Tegen elke overeenkomstig artikel 4 ten uitvoer gelegde bevroeringsmaatregel kan beroep zonder opschortende werking worden ingesteld door de vervolgte persoon, het slachtoffer of ongeacht welke natuurlijke of rechtspersoon die zich als derde te goeder trouw aandient bij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat of van de tenuitvoerleggingsstaat overeenkomstig de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat.
2. In de tenuitvoerleggingsstaat kan het beroep niet de grond van de zaak betreffen.
3. De gerechtelijke autoriteiten van de beslissingsstaat worden in kennis gesteld van het beroep en de aangevoerde middelen, om de door hen nodig geachte argumenten te kunnen hanteren. Zij worden in kennis gesteld van het resultaat van het beroep.

Artikel 10

Aansprakelijkheid van de beslissingsstaat

De beslissingsstaat is onder de in het recht van de tenuitvoerleggingsstaat bepaalde voorwaarden aansprakelijk ingeval de gegevens op het certificaat op het tijdstip van toezending onjuist zijn en daardoor de tenuitvoerlegging mogelijk hebben gemaakt van een beslissing tot bevroering waardoor een van de in artikel 9 genoemde personen schade heeft geleden.

De tenuitvoerleggingsstaat vergoedt deze schade overeenkomstig zijn eigen nationale wetgeving wanneer de persoon die schade heeft geleden tegen hem een vordering tot schadevergoeding heeft ingesteld.

De beslissingsstaat betaalt aan de tenuitvoerleggingsstaat de bedragen terug die laatstgenoemde heeft overgemaakt aan de personen die schade hebben geleden.

De tenuitvoerleggingsstaat verzoekt de beslissingsstaat niet om vergoeding van de schade die eerstgenoemde eventueel zelf heeft geleden.

TITEL III

SLOTBEPALINGEN

*Artikel 11***Toepassing**

1. De lidstaten treffen de noodzakelijke maatregelen om uiterlijk op 31 december 2002 aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie uiterlijk op dezelfde datum de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationale recht omzetten. De Raad zal uiterlijk op 30 juni 2003 aan de hand van een verslag op grond van deze gegevens en van een schriftelijk verslag van

de Commissie nagaan in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

3. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de lidstaten in kennis van de ingevolge artikel 7, lid 3, afgelegde verklaringen.

*Artikel 12***Inwerkingtreding**

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad.

Gedaan te ...

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE

Certificaat als bedoeld in artikel 7

1. Beslissingsstaat⁽¹⁾
2. Rechtsgebied of gerechtelijke autoriteit die de beslissing tot bevroezing heeft gegeven en het certificaat heeft afgegeven
  - 2.1. Naam
  - 2.2. Adres
  - 2.3. Telefoon/fax/e-mail⁽²⁾
  - 2.4. Talen voor contacten met de autoriteit die de beslissing heeft gegeven⁽³⁾
    - 2.4.1. Duits
    - 2.4.2. Engels
    - 2.4.3. enz.
3. Strafbare feiten waarvoor vervolging wordt ingesteld
  - 3.1. Illegale drugshandel
  - 3.2. Fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad
  - 3.3. Het witwassen van de opbrengsten van criminaliteit
  - 3.4. Eurovalsemunterij
  - 3.5. Corruptie
  - 3.6. Mensenhandel
4. Beslissing tot bevroezing
  - 4.1. Datum
  - 4.2. Voorwerp van de beslissing
    - 4.2.1. Latere confiscatie
    - 4.2.2. Vergaring van bewijsstukken
    - 4.2.3. Teruggave aan het slachtoffer van een strafbaar feit
  - 4.3. Vermogensbestanddeel of bewijsmiddel waarop de beslissing tot bevroezing betrekking heeft
    - 4.3.1. Nauwkeurige beschrijving van het goed
    - 4.3.2. Precieze locatie van het goed
    - 4.3.3. Persoon die als eigenaar bekend staat

⁽¹⁾ Elke rubriek van het certificaat is gesteld in de officiële talen van de Europese Unie: in voorkomend geval staat de vertaling op de keerzijde van het document, met verwijzing naar een nummer op de voorkant.

⁽²⁾ Volledige telefoon- en faxnummers (bij oproep vanuit het buitenland) vermelden, en zo mogelijk rechtstreekse oproepnummers.

⁽³⁾ Facultatieve informatie die niet onder artikel 7 valt.

5. Maatregel die de tenuitvoerleggingsstaat dient te nemen ingevolge de beslissing tot bevrozing
- 5.1. Overdracht van het goed naar de beslissingsstaat
- 5.2. Bescherming van het goed in de tenuitvoerleggingsstaat in afwachting van een beslissing tot inbeslagneming
- 5.2.1. Reeds gegeven beslissing
- 5.2.2. Nog te geven beslissing
6. Aanvullende inlichtingen⁽¹⁾
7. Bij dit certificaat gevoegde tekst van het besluit tot bevrozing

Gedaan te ..... op .....

Handtekening en/of stempel

⁽¹⁾ Facultatieve informatie die niet onder artikel 7 valt.